

egentlig ikke undre mig, om denne Bane kom før til Udførelse end den indlige mellem København og Helsingør, thi den har nu staaet paa Dagsordenen i en saadan Række af Aar, at man skulde tro, at der hvilede en meget ulykkelig Stjerne over den, som forhindrede den fra nogen Sinde at komme til Udførelse. Jeg vil først med et Par Ord udtale mig om Hornbølbanen. Det er vist utvivlsomt, at den vil kunne gøre sin Nytte, og hvis de fornødne private Midler kunne staffles, kan man jo kun ønske, at den kan blive anlagt. Det er vistnok fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Forslagsstiller ytrede, at den bedste Maade, man kan hjælpe Jisserlejerne paa, er ved at stasse dem Jærnbaneforbindelse navnlig med de større Havne. Saaledes som Jiseriet efterhaanden har udvillet sig, ville de smaa Baadehavne efterhaanden til Dels tabe deres Betydning, og de Opre, der anvendes paa dem, staa ingenlunde i Forhold til den Nytte, de gøre de paagældende Jisserlejer; hvis man derfor vil slaa ind paa den Vej saa vidt muligt at sætte de bedste Jisserlejer i Forbindelse med større Havne, hvor de kunne have deres større Faktajer og derfra hurtigt komme hjem, tror jeg utvivlsomt, at man vil være inde paa den rette Vej. Skulde denne Bane komme til Udførelse, vil jeg dog henstille, at man i Hornbøl Plantage gif frem med al mulig Besomhed. Det er en af de skønneste Stove og tillige en af de mest idfarlige paa Grund af Jordbunden og Aaletræbevoksningen, saa at det vil være nødvendigt at tage særlige Sikkerhedsforanstaltninger.

Jeg vil gerne ved denne Lejlighed gøre en Forespørgsel til den højtærede Minister. Jeg ved ikke, om den ærede Minister vil besvare den, men jeg tror, at mange ville være ham taknemmelige for at faa et rent og tydeligt Svar paa dette Spørgsmaal, om man paatænker et Dobbeltspor paa Nordbanen lige til Helsingør. Den Gang Rystbanen blev forelagt, blev der — saa vidt jeg minde, var det omtrent samtidigt — forlangt flere Millioner Kroner til Udvidelser paa Nordbanen, blandt andet til et Dobbeltspor til Holte. Der blev fra forskellige Sider udtalt stærkt Tvivl om Nødvendigheden af dette Dobbeltspor til Holte samtidig med Anlægget af en Rystbane, thi det er aldeles utvivlsomt, at den store Trafik der kommer til Holte, for en stor Del striver sig fra Hørsholm og den Egn, og denne vil jo komme til Rystbanen, naar den er anlagt. Men den ærede Minister erklærede bestemt, at det var en Nødvendighed af Hensyn til Trafikken, og at det ingenlunde havde nogen Forbindelse med Rystbanen. Hvis det nu

skulde forholde sig, som Rytget siger — jeg ved ikke med hvilken Ret, men det er et almindelig troet Rytte i det nordlige Sjælland — at man forbereder, først en Udvidelse af Hillerød Station og dernæst Anlæg af Dobbeltspor først til Holte og dernæst formodentlig til Helsingør, forekommer det mig, at Spørgsmaalet om Rystbanen derved yderligere er bragt i Fare. Det er jo ingen Hemmelighed, at Rystbanen har mange Modstandere; man har hidtil troet, at den ærede Minister var en af dens Venner — maaske den ærede Minister er det endnu — men i saa Fald forekommer det mig, at det vilde være nyttigt og nødvendigt, at Spørgsmaalet om Dobbeltspor paa Nordbanen bliver overvejet i Forening med Spørgsmaalet om en Rystbane, for skal der atter anvendes et stort Beløb paa at udvide Nordbanen og anlægge et Dobbeltspor, frygter jeg for, at Lovgivningsmagten til sidst vil finde, at det er for mange Millioner, der ville blive ofrede i det nordlige Sjælland, saaledes, at den ærede Minister, selv om hans Velvilje for Rystbanen vedbliver at bestaa, muligvis ikke en Gang vil være i Stand til at sætte den igennem. Jeg vil erindre om, at der ved denne Forbindelse ogsaa navnlig er Spørgsmaal om Jisserlejerne, og dette er jo netop den rigtige Maade at hjælpe de mange Jisserlejer paa; Det er imidlertid fremhævet saa tit, at jeg ikke skal dvæle ved det. Men det, jeg beder om, er at faa, hvis det er muligt, et aldeles tydeligt Svar paa det Spørgsmaal, om der paatænkes en saadan Udvidelse paa Nordbanen, og om det saa ikke var rigtigt at opgive hele Spørgsmaalet om en Statsrystbane, men derimod atter tillade Beboerne, som nu i en Menneskealder — jeg tør nok bruge det Udtryk i en Menneskealder — have bedt om at faa Lov dertil, selv at anlægge en saadan Bane. Det er naturligt, at de gerne ville se Banen anlagt som Statsbane, men naar de nu saa Løfter, der aldrig blive udførte, er der ingen Tvivl om, at de hellere selv ville søge at faa ført denne Plan igennem. Jeg vil være den ærede Minister meget taknemmelig, om han, hvis han overhovedet kan svare paa dette Spørgsmaal, da vil besvare det saa klart og tydeligt, som det er ham muligt.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Ved Behandlingen af forskellige Jærnbane-forslag, der foreleden stode paa Dagsordenen, havde jeg Lejlighed til at gøre nogle almindelige Bemærkninger om disse Forslag, og jeg skal derfor forbigaa disse eller i alt Fald indskrænke mig til at udtale, at jeg fastholder, hvad jeg den Gang havde Lejlig-